

M. Sıtkı Çiğdem ile Görüştük

30. Yıl Etkinlikleri kapsamında yürüttüğümüz Şube Başkanları ile röportajlarımıza bu sayıda EMO Ankara Şubesi 13. Dönem Yönetim Kurulu Başkanlığı yapmış 8195 sicil numaralı üyemiz M. Sıtkı ÇİĞDEM ile devam ediyoruz...

Ankara Şubesinin kuruluşunun 30. yılı. Tüm başkanlarla röportaj yapıyoruz. Sizi de kısaca tanıtalım, Sıtkı Çiğdem kimdir?

1953 Kocaeli, Gölcük doğumluyum. Deniz subayı olan babamın mesleğinden dolayı ilkokulu, ortaokul ve liseyi İstanbul, Gölcük ve İskenderun'da okudum. İskenderun Lisesi mezunuyum. Liseyi bitirdikten sonra 1975 yılında İstanbul Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi-Vatan Mühendislik Yüksek Okulu'nu kazandım. Dört senelik eğitimin ardından 1979 yılında okulu bitirdim. Aynı zamanda üniversitenin son yıllarında mühendis bir ağabeyin bürosunda çalışıyordum. Okul biter bitmez bir arkadaşımın büro açtık.

1979 Haziran ayından 1992 yılı sonuna kadar İstanbul Bakırköy'de kendimizde ait mühendislik bürosunda proje, tesisat, elektrik tesisatları projelendirme

üzerine çalışmalarımızı sürdürdük. 1992 yılının sonunda EMO Genel Merkezi'nde Örgütlenme Sekreteri oldum ve 1994 yılına kadar burada görev yaptım. 1994 Eylül ayından 1996 yılına kadar Ankara Şubesi'nde Şube Müdürlüğü yaptım. 1996'dan sonra yönetimdeki görevimle birlikte Şube Müdürlüğü görevim de devam etti. Ardından EMO Genel Merkezi'nde görev aldım. 31 Mart 2006'ya kadar Oda'da görev yaptım ve emekli oldum. Kısaca özetlersek benim yaşantım serbest çalışma hayatıyla geçen 13 yıl, bir o kadar da Oda'da geçen süre. Bu süre içinde herhangi bir devlet memuriyetim olmadı. Çalışma hayatımda da özel sektörde çalıştım.

13. Dönem'in belli kısmını başkan olarak geçirdim. Ali Yiğit'in başkanlık yaptığı bu dönem ben yazmandım. Kendisi aynı dönem genel merkez seçimlerinde merkez yönetimine seçildi ve Oda Yazman Üyeliğini üstlendi. Ankara Şubesi gibi geniş bir alana yayılmış büyük bir Şubenin Başkanlığını hem de Oda'nın yazmanlığı görevini sürdürmek zor bir görevdi. Bu görevini belli bir süre yürüttü. Bir seneye yakın da ben bu görevi sürdürdüm.

13. Dönem'in başlangıcı Ali Yiğit'ledir, bitiş de benimle birlikte. 1987-1989 ve 1989-1991 yıllarında İstanbul Şubesi'nde Yazman Üyeliği yaptım. 1992 yılında yapılan Oda'nın genel kurulunda İstanbul'dan, Genel Merkez yönetimine seçildim. 1992-94 yıllarında Oda'da profesyonel olarak Yönetim Kurulu üyeliği hem de Örgütlenme Sekreterliği yaptım. Ardından seçimi kazanamadık ve Oda genel kurullarından ayrıldık. 1994 yılında 5-6 ay boşluk oldu. 1994'ün Eylül ayında itibaren Ankara Şubesi'nde görevime devam ettim. 1994-1996 döneminde profesyonellik bittikten sonra yöneticiliğe başladım. 1998'den itibaren Oda Genel Merkezi'nde Yönetim Kurulu Üyeliği, Yazman Üyeliği ve Oda Müdürlüğü görevlerini sürdürdüm.

Bizim dönemlerin şöyle bir ilginç noktası var; 1980 öncesi okula girip de 1980 sonrasında kalan arkadaşlar çalışmaların içinde aktif olarak yer aldılar. Dönemin o siyasi yapılanmasından kurgusundan gelen o dönemdeki siyasi faaliyetleri içinde bulunan herkes her yapı en iyi mühendis elemanlarını Oda çalışmalarının içine verirdi. Bu dönemlerde yoğun, çekişmeli ama üretken

çalışmalar olurdu. Bir de o dönemde her yıl genel kurul olurdu. Ocak, Şubat ayında genel kurulunuzu yapıp seçiliyorsunuz, yaz dönemini de çıkartırsanız geriye kalan 7-8 ay içinde görev sürenizi tamamlıyorsunuz. Bu kısa zaman diliminde bir yığın etkinlik yapmak zorundasınız. İstanbul Şubesi'nde görev yaptığım dönem, Şubeyi genel kurula götürürken ağabeylerimizin yaptığı çalışmalarını inceledim. O dönemin kadroları hem ülke hem mesleki sorunlara ilişkin çok sağlıklı güzel tespitlerde bulunmuşlar. Bu tespitleri dergilerle yayınlarla belgelemiş durumdadılar. Bu durum bizde gelenek olarak belki alışkanlık olarak kaldı. Özel hayatımızdan iş hayatımızdan her türlü yaşantımızdan büyük fedakârlıklar aldı. Bu durum Oda'da çalışan arkadaşların hepsi için geçerli.

2006 Genel Kurulu'nda aday olmadım. Geçen sene Antalya Şubesi'nin SMM Sempozyumu'nun Sekreterliği'nin yürütücülüğünü yaptım. Antalya'da iki gün boyunca 650 üyenin katıldığı 6 oturumun yapıldığı güzel bir sempozyum oldu. Sempozyum öncesi bildiri kitabı basıp üyelerimize gönderdik. Bildirileri PDF ortamında sunduk. Amacımız üyelerimizin daha önceden hazırlanarak, konuları bilerek tartışma süreçleri içinde yer almalarıydı. Tartışmalı metinlerin bant çözümlerini yaptık, ikinci SMM sempozyumunu içeren kitap olarak sunacağız. Bu çalışma amatörce yapılan çalışmaydı. Mevcut üyelerimize hem de bizden sonra göreve gelecek arkadaşlarımıza şöyle bir mesaj vermek istedim; Oda bizim için sadece iş yeri değildi. Geçimimizi temin etmek için Oda'dan ücret almak durumundaydık ancak Oda'ya geçim kaynağı gözüyle hiç bakmadık. Bir çok yönetici arkadaşımız ve çalışan arkadaşımız benimle birlikte düşünüyor. Biz sadece

ücret aldığımız için yokuz. Bu Oda'nın neferiyiz. İhtiyaç duyulan her noktada Oda içinde yer alınız. Yeter ki bir şeyler üretelim.

Ankara Şubesi'nin 10 bin üyesi var. EMO'nun toplam üyesi 40 bine yaklaştı. Üye sayısında niceliksel olarak ciddi bir artış var. Etkinlikler de artıyor ama gündeme yeteri kadar müdahale edebiliyorlar mı? Bu konuda eleştirileriniz ya da olumlu bulduğunuz yönleri var mı?

Oda'da görev alan arkadaşlar gerek yöneticiler gerek üyeler gerek personel olsun büyük bir özveri ile bu çalışmalarını yapıyoruz. Son yıllara kadar maddi olanaksızlıkları göz önüne getirdiğimiz zaman etkinlikleri imkânsızlıklar içinde yaptık. Tabii ki her şeyi en iyi şekilde yaptığımız söylenemez. Bu işlerin organizasyonu veya neyi yapalım sorusunun cevabı, EMO'nun Koordinasyon Toplantıları'nda birimlerinde yapılan toplantılarında tespit ediliyor. Bu toplantılarda; gerek sektörümüze yönelik ihtiyaçların tespitinde gerekse ülkenin mevcut duruma yönelik tespitleri yapılıyor. Bu tespitleri ne kadar sağlıklı yapabilirsiniz, içini ne kadar iyi doldurabilirsiniz o kadar başarılı olmanız oluyorsunuz. Şu da bir gerçek yapılan her türlü etkinlik daha sonra hem yapıldığı süreçte, ön hazırlığında hem sonrasında yazılı ve görsel olarak kamuya mal ediliyor. Ardından ilgililere, sendikalara, çalışanlara ve diğer odalara yansıtılıyor. Benim gözlemlediğim kadıyla tam istenilen verimin alındığı pek söylenemez. Özellikle biz bu çalışmalarını kamu adına kamuyu bilgilendirme adına yapıyoruz. Bu etkinlikleri, sempozyumları, çalıştayları herkes izlesin diye ücretsiz tutuyoruz. Buna rağmen maalesef ümit ettiğimiz katılımları yakaladığımız

söylenemez. Bizim de eksikliğimiz var. Bildirilerin önemli bir kısmı akademisyenlerle oluşturuluyor. Bildiriler akademik ağırlıklı olabiliyor. Bunun da olumsuz yanı olabilir. Kamuyu ilgilendiren etkinliklerde bazen yeterli katılım sağlanabiliyor. Kendi üyemizin dahi yeterli katılım ve ilgi göstermediği etkinlikler olabiliyor.

EMO'da üyelerle olan ilişkilerde belli sabit sorunlar var. SMM belgesi almak için bir sürü şey isteniyor deniliyor. SMM Yönetmeliği değişti. Bu konuda bazı sıkıntılar var. Bunların çözülmesi gerekiyor, belki de doğru olan bu, devam etmesi gerekiyor. Bunların çözümüne yönelik bir şeyler yapılabilir mi?

Odamızın içinde can yakıcı bir konu. Özellikle son yıllarda daha da önemli hale geldi. Üzerinde pek çok spekülasyon yapılan hatta üzerinde siyaset bile yapılan konu. Oda içindeki bir takım dengelerde seçimlerde kullanılan bir konu. Bununla ilgili İstanbul'da çalıştay yapılmıştı. Ben de katıldım orada da belirttim. Biz teknik insanlarız, olaya bilimsel ve teknik kriterlerle bakıp

çözmemiz en doğru şey. 1996 yılında o günkü Oda yönetim kurulu bir karar aldı. Demin de bahsettiğim gibi Ankara Şubesi'nde görev aldığım bir dönemdi. Özellikle bu tartışmaların içinde bana mal edilen bir şeydir özellikle altını çizmek istiyorum. O yönetmeliğin hazırlanmasında veya yönetmeliğin oluşmasında ben Oda'da yoktum. Ali Bey'in Yazman olduğu Rasim Bey'in Başkan olduğu bir dönemdi. Oda'nın ortak iradesi ile alınmış bir karardır. Neticesinde ben de Oda yöneticisiysem benim de dahilimin olduğu bir şeydir. O günkü tüm yöneticilerin. 1997 yılından sonra yakın zamana kadar Resmi Gazete'de yayınlanmış haliyle mevcut Yönetmelik uygulanıyordu. Eksikleri, yanlışları, hataları olabilir değiştirilir tartışılır. Mevcut yönetmelik uygulanmak için yapılmakta. O yönetmeliğin içinde özellikle çift unvanlı arkadaşlara yönelik elektrik elektronik mühendisliği unvanlığı arkadaşlara yönelik bir madde vardı. Bunların hangi alanda ağırlıklarının olduğunun belirlenmesi için okullarından transkripleri sorulacaktı. Okular buna net yanıt vermiyorsa elektrik ya da elektronik diye o zaman transkriplerine bakılacaktı. Okullardan genelde böyle şeyler gelmedi, mezun etmiş olduğu bölümün unvanını yazmaya başladılar diplomaya. YÖK ve okullara birkaç yazışma yaptık ama çözüm üretilemedi. Hal böyle olunca transkriplere bakılarak çözüm üretme yoluna gittik. Bu da içeriği anlamında tartışılabilir ne kadar doğrudur ne kadar yanlıştır. Geline nokta böyle olumsuzluklar yaşandı. Üyelerimiz mahkemeye verdi. Yürütmeyi durdurma kararı çıktı. Ondan sonra Oda temyize başvurdu. Temyizden Oda lehinde karar çıktı. Bu süreçler yaşanırken hem üye mağdur oluyor hem siz yöneticiler olarak bir takım olumsuzluklara muhatap oluyorsunuz. İstanbul'daki çalıştayda benim önerim, 1992 yılında yayınlanmış bir

yönetmelik, 2007 yaklaşık 10 yıllık süreyi kapsıyor. İlk 3 yılını çıkartırsak, geriye kalan 5-6 yılı tartışmalarla geçiyor. Benzer tartışma süreci yaratacak bir takım değişik kararlar aldığımız zaman bu işi çözmüş olmuyoruz. Yeniden kaos ortamı yaratmış oluyoruz. Bunun yerine kalıcı sabit herkesi kapsayıcı bir çözüm bunun da yapılabilmesi için geniş

tabandaki çalışma ile birlikte Oda'nın içinde yıllarca görev yapmış arkadaşların bulunacağı ortamda bunların çözülmesi. Bu uygun görülmedi. Antalya'daki konuşmamda da bahsettim SMM Sempozyumu'nun bir hafta öncesinde Oda yönetim kurulunun almış olduğu bir karar açıklandı. Şubelerle birlikte organize edilip alınan karar değildi. Oda yöneticilerinin takdiri idi. Böylesi bir sempozyum varken ve daha da zaman varken bu sempozyumda da bu konu tartışılıyor. Çünkü belgelendirmeler var. Orada değerlendirilebilirdi. Bu konularda şöyle bir önerim oldu; gerçek kişilerin belgelendirilmesi şeklinde bildirim var. Hazırlarken yapıya yönelik sekiz Odanın, yapı sektöründe olan mimar, inşaat, makina, şehir plancısı vs. gibi mevcut statülerini nasıl belgelendirme yaptıklarını inceledim. Mali ve hukuku boyutunu yasal

mevzuatını inceledim, onların dokümanları var. Mühendislik mimarlık mesleğinin avukatlık, doktorluk, mali müşavirlik gibi bireyin kendi edindiği tecrübe ile yaptığı meslek olduğu zaten bunu Maliye Bakanlığı da böyle hukuki açısından da böyle kabul ediyor. Serbest meslek faaliyeti olarak görülüp kabul ediliyor. Bu alana şirketleri sokmuşuz. Bir takım yüzde paylarla belgelendirmede kriterler arıyoruz. Ama bunun her biri başka bir olumsuzluk doğuruyor. O olumsuzluk gidermek için oraya bir yama yaparken başka olumsuzluk yaratmış oluyoruz. Onun için doğrudan gerçek kişi elektrik, elektronik, bilgisayar, biyomedikal gerçek olarak kendisinin belgelendirildiği bir sistem benim önerim. Hisse oranları ve diğer şeyler kendiliğinden ortadan kalkacaktır.

Bu soruyu sormakta en büyük nedenlerden biri, elektronik mühendislerinin çektiği sıkıntılar. Elektronik mühendislerin sıkıntı çektiği bu. Kadın üyemiz vardı Ekin Sanat'ta yaptığımız toplantıda şöyle demişti; Hacettepe Üniversitesi elektronik mezunu SMM belgesi var. SMM olarak çalışıyor, elektrik SMM olarak çalışıyor. Oda'dan ihaleye girmek için kâğıt aldığı zaman eğiti unvanı olarak elektronik mühendisi diye yazıyor. İhalede elektrik SMM arandığı belirtiliyor. Böyle bir sıkıntı var. Elektronik mühendisi yazdığı için ihaleye giremiyor. Oda belgesi verirken unvan yazılmalı mı?

O arkadaşımızın mağduriyetinde şöyle bir şey olabilir görev yaptığım dönemlerde de benzer sorunlar çıkıyordu. Yazıyı yeterli düzenleyememişsek arkadaşımız mağduriyet çekmiştir. Bizim yönetmelik gereği 1997 öncesi elektronik mezunu olup elektrik SMM'si alan arkadaşlarımız var.

Bunun yönetmelikten kaynaklı olduğunu, bu arkadaşın elektrik işleri yaptığını 1997'den sonra bunun belgelendirilerek ayrıldığını. Bu arkadaşın elektrik işleri de yapabileceğini o yazının içine bir şekilde yerleştirmek gerekirdi. Elektronik mühendisi olmakla beraber bu işleri yaptığından yönetmelik gereği de 1997'den sonra ayrılma olduğu için SMM belgesine sahip elektronik mühendisliği unvanına sahip ama bu işleri yapabilir diye koymak gerekirdi. Elektronik, Bilgisayar, Biyomedikal Mühendisi arkadaşların mağduriyeti söz konusu. Elektrik mühendisliği 1954'te ilk Oda kurulduğunda TMMOB ile birlikte bu kadar geçen süreçte mevzuatını oluşturmuş. Kuvvetli akım tesisatı, proje çizim yönetmeliği gibi bir çok yönetmelik var. Diğer mühendislik alanlarında bunlar yapılmamış. Bir kV'ın altı üstü diye bir şey çıkartıldı. Sempozyumda şöyle bir ifade kullandım geçmişte bir siyasi parti başkanı kadayfın altı üstü kavramı getirmişti. 1 kilovoltun alt üstü dediğiniz zaman bunun bir çok mahsurlu yanları var. Burada teknik şeyine girmeyeceğim en büyük mahsuru bizim alanımızda fen adamları diye çalışan meslek grubu var. Bu meslek grubu yetkilerini güç bazında alıyor 50 kW, 35 kW gibi çizim yetkileri var. Siz bu kilowat'ı, gerilime endeksli bir kV altı ve üstü noktasına getirdiğiniz zaman bu insanlar partilerde olsun Esnaf Sanatkârlar Konfederasyonu'nda bu kanallarla güçlü lobiler oluşturup istediklerini elde edebilecek güce de sahipler. Bu yönetmelik MEB önerisiyle Bayındırlık Bakanlığı ile birlikte ortak çıkartılıyor TMMOB'un görüşü alınmakla birlikte. Bunlar bu yetkilerini 1 kV'a endeksledikleri zaman elektrik mühendisliği alanında birçok faaliyet, bir yüksek gerilimi bunun dışına çıkartabiliriz meslek grubunun da içinde yer aldığı geniş kesimi şey olacak.

Bugün 50 kilowatları tartışırken, 1 kilowatlık bile yetkiyi meslek grubunun yapmaması gerekir söyleminde bulunurken bu Oda politikasıdır aynı zamanda. İş tutup 1 kilovoltun altı üstü getirdiğinizde işin böyle tehlikeli boyutu var. Esas yapılmak istenen şey gözden kaçırılmış durumda işin. Bizim esas yapmamız gereken elektrik elektronik, bilgisayar, biyomedikal alanında mevzuatlar oluşturmamız lazım. Bizim dönemimizde hazırlanmış iki koordinasyon toplantısına getirdiğim halde sonuç elde edemedim. Güvenlikle ilgili yönetmelik var tamamen zayıf akıma, elektronik mühendisliği meslektaşlarımızı hatta bilgisayarlıları da içine almıştık. Bunlara yönelik bir yönetmeliktir. Zamanında İçişleri Bakanlığı ve Emniyet

Genel Müdürlüğü ile de görüşüm. İzmir Şubesi'nin hazırladığı bir yönetmeliktir. Genel sekreterliğim döneminde iki kere yazı yazmam ve görüş istememe rağmen bir sonuç gelmedi. O yönetmelik İzmir Şubesi'nde beklemekte. Bu yönetmeliği hayata geçirmek, elektronik ve bilgisayar mühendislerine yönelik alan yaratmak. Şimdi özel sektörde güvenlik şirketleri var. Yanlarında yeteri sayıda elektronik mühendis çalıştırmıyorlar,

projelendirmeleri onların üzerinden olmuyor. Bizlerin yapması gereken yöneticilerin bu tür mevzuatların oluşturulmasını sağlamak ve bunları yaratmak. Yoksa palyatif çözümlerle bugün kurtarmış olabiliriz, 1997 yılında da belki o gün doğru yaptığımızı düşündük belki yanlış yaptık bilmiyorum problem olmadı ama yakın zamanda problem oldu. Böyle bir takım şeylerle oynayarak çözümler üretmek daha büyük çözümsüzlüklere bizi yapacak. Bu yönetmelik Resmi Gazete'de yayımlanmadı. Mevcutta yayımlanmış yönetmeliğimiz var. Herhangi bir üyemiz bu yönetmelik hakkında yürütmeyi durdurma davası açtığı noktada Danıştay'ın yaptığı bu yönetmeliğin Resmi Gazete'de yayımlanıp yayımlanmadığına bakıyor. Yayımlanmamışsa yürütmeyi durduruyor. İşin acısı Oda'mızın hukuk müşavirleri de bilmekte. Buna rağmen bir takım kararlar alınmakta. Oda politikaların bir takım mesleki kazanımlarımızın Oda içinde siyasi veya bir takım politik şeylere yansıtılması diye bakıyorum.

Ab'ye girdik giriyoruz, AB bizden sürekli bir şeyler istiyor. Mühendislik alanında baktığımız zaman mühendislik alanında da bir takım şeyleri, belli şeyleri dünya standartlarına çekmek istiyorlar. Yetkin mühendislik, belgelendirme de gündeme geliyor sürekli. Belgelendirmenin yetkin mühendislik kavramının sürekli tartışılıyor olması konusundaki düşünceniz nedir?

AB'ye sıcak bakmıyorum. AB'ye girmek bize ne kazandırır ne kaybettirir onun muhasebesini iyi yapmak gerek. AB'den de birey olarak bir şey beklemiyorum, girilmesine de karşıyım. Hayatın bize dayattığı bir takım mekanizmalar da olmuş. Bu müzakereler

••• röportaj

döneminde mühendislik alanında, mimarlık istisna, mühendislik görüşmelerde masaya yatırılmış. Bizim meslek alanımız olduğu gibi açılmış, hiçbir engelleyici kriter konmamış. Hizmetlerin serbest dolaşımında olsun Türkiye’de pek çok yabancı uyruklu mühendis mimar çalışmakta. Aslında bunların bilgi becerisi deneyim ve kapasiteleri Türkiye’deki meslektaşlarımızın daha üstünde olduğu için değil tamamen ucuz iş gücü olduğundan buraya geliyor. Büyük çoğunluğu bu şekilde olan meslektaşlarımız. Kaldı ki bunların bizde mesela yurt dışından mezun olmuş ülke vatandaşı biri geldiği zaman YÖK’ten denklik belgesi almak durumunda. Onu da aramadan burada çalışıyorlar son yapılan yasal düzenlemelerle. Meslektaşlarımıza yönelik haksız rekabet söz konusu, mağduriyet söz konusu. Bunun dışındaki süreçte söylediğiniz olaya şöyle bakıyorum, bununla ilgili TMMOB Mimarlık Mühendislik Kurultayı yapılmıştı. Kurultayın sekreterliğini yürütüyordum. Bir şeyleri yapıyorsunuz projelerini veya denetim mekanizması içinde şey yapıyorsunuz bunları ne kadar sağlıklı yaparsanız tüketici iyi bir şekilde kullanacaktır. Bugün evimize elektronik cihaz aldığımızda ve bozuk çıktığında herhangi şikayetimiz olduğunda gidip tüketici haklarına şikayette bulunuyoruz. Bunu inceliyor haklıysak değiştiriyorlar. Bizim meslek alanında böyle bir şey yok. Yaptığımız bir hata projelendirme olur yapım olur denetim olur tamamen insan sağlığı ile can ve mal güvenliği ile ilgili şey. Gözünüzden kaçırdığımız denetim eksikliğinden kaynaklı insanlar sakat kalabilmekte, hayatlarını ve iş yerlerini kaybedebilmekte. Meslek olarak bırakalım tartışmaları bir kenara bırakalım mesleğimizi en iyi şekilde bilip uygulamak zorundayız. Siyaseten yapılmak istenen şey yeni mezun arkadaşlarımızın

üzerine politik söylem geliştirmek. Aslında üzerinde durulması gereken nokta, mesleğini eksik yapan bilmeyen insanların belli deneyim tecrübe kazandıktan sonra bu işi yapması. Bugün 15 yıllık mühendistir mesleğini yapmamıştır başka işlerle uğraşmıştır. Şimdi dönüp mesleğini yapma noktasındadır. Yapı denetim süreçlerinde bunları yaşıyoruz. Meclis’teki yapı denetim yarasının görüşülmesinde de TMMOB adına oraya katılan insanlardan birisi de bendim. Orada da çok ikaz ettik. İkazımızın sonunda meslekle

ilgili çalışmada bulunmamak koşuluyla başka faaliyetlerde bulunurlar diye şey geldi, ticari faaliyet anlamında söylüyorum. Böyle bir mekanizma olmaz siz hem mühendislik yapacaksınız hem buzdolabı çamaşır makinesi satışıyla uğraşacaksınız. Çekinizi takip etmekten öbür taraftan mühendisliği nasıl yapacaksınız? Bu işi bir fiil yapmamış olan arkadaşlarımızın bu işin içinde sanki biliyorlarmış gibi, daha önce mezun olmak kimseye avantaj sağlamıyor. Bana da yapı denetimde görev almam noktasında bir takım öneri teklifler geldi. Zamanında Oda yöneticisi olarak eleştirdiğim inanmadığım bir konuda daha sonra dönüp içinde yer almayı etik bulmadığım için böyle ne bir belge müracaatında bulunmadım.

Sistem yanlış kurgusu ve işleyişi yanlış. Arka plandaki kaygı esas endişe daha iyi hizmet sunabilmek vatandaşın da daha iyi hizmet alması. Örnek verecek olursak bir kişi 100 milyar veriyor daire alıyor ya da sosyal tesis yaptırıyor orada yaşayanlar kullanacak olanlar geçici olarak ortamda bulunanlar, bu bir benzin istasyonu da olabilir arabınıza benzin almak için durmuş olabilirsiniz, burada sizin imalatınızdan kaynaklı can ve mal kaybına uğradıklarında bunun maalesef ülkemizde çok fazla örneği de yok cezai müeyyidesi yok. İnsan öldükten sonra ne kadar para verirsiniz verin. Bununla ilgili çeşitli spekülasyonlar yapılıyor, AB deniliyor. AB’ye karşı olduğumu söylemekle birlikte mesleğimin de ben de dahil en iyi bilmemiz gerekir. Bu hizmeti alanların bir hakkı çünkü. Buzdolabını bedel ödeyip en iyisini almak istiyorsam. Bir daire alan kişi en iyi projelendirilmiş, en iyi denetlenmiş elektrik tesisatını edinme onun hakkı. Bunu şöyle göremiyoruz, arkadaşımız mezun oluyor veya 15 yıldır mühendis hiç fark etmiyor ben serbest çalışacağım diyor. MİSEM’de iki gün eğitim alıyor parasını yatırıyor, vergi dairesi, ticaret sicil belgesi ve bir belge veriyoruz buyur bizim de arkadaşımıza. Benim de içinde olduğum yönetimlerin yapmış olduğu işleyiş süreci bu. Yanlışlıkları ve eksiklikleri düzeltmek bizim görevimiz.

Son olarak şunu söylemek istiyorum EMO Ankara Şubemize böyle güzel organizasyonu düşünüp uygulamaya koyduğu için bana bu fırsatı verdiği için sizlere de teşekkür ediyorum. Şubemize ve meslektaşlarımıza bundan sonraki çalışmalarında başarılar diliyorum. Hep beraber bu Oda’nın en iyi noktaya getirilmesi konusunda elimizden geldiği kadar çalışacağız, sağlığımızın elverdiği kadar biz bu işlerin içerisinde olacağız. ◇